

Polyanthea Sacra

Ex Universæ Sacræ Scripturæ Utriusque Testamenti Figuris, Symbolis, Testimoniis, Nec Non E Selectis Patrum, Aliorumque Authorum, Sententiis, eruditis Interpretationibus, Similitudinibus, rarisque Historiis collecta, Et Copiosis, Exquisitisque Materiis Moralibus De Virtutibus Et Vitiis Pro ...

Spanner, Andreas

Augustae Vindelicorum, 1702

§. 3. S. Spiritûs amor, bonitas, liberalitas in nos. Ex Veteri. Ex Novo. Ex Patribus, & alijs.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-79369](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-79369)

Factus est repente de caelo sonus &c. Act. 2. 2. Sonus igitur de ore Domini procedit, cum substantialis ei Spiritus ad nos per Filium veniens furditate nostrae insensibilitatis rumpit. S. Gregor. mor. l. 27. c. 10. In testamento veteri passim dicitur *Spiritus Dei*, *Spiritus Domini*; solum in novo testamento dicitur *Spiritus Sanctus*: quia in Legè nova maxime ejus Sanctitas manifestata est, Singulariter in Incarnatione; quæ est fons, & origo, totius Sanctitatis. Sylveira hic. q. 12.

Spiritus S. est Patris, & Filii, amor, & connexio: ad ipsum pertinet societas; quæ efficiuntur unum. Corpus hominis multis constat membris, & vegetat omnia membra una anima; faciens in oculo, ut videat; in aure, ut audiat; & sic in cæteris. Ità Spiritus S. membra Corporis Christi, quod est Ecclesia, continet, & vegetat. S. Augul. l. de gratia novi testamenti.

Facies Filii Spiritus Sanctus est. S. Cyrill. Alex. l. 9. c. 24. in Joan.

Omnes linguas Spiritus S. intelligit. S. Pacianus Ep. ep. 2.

Spiritus Iesus, spiritus bonus, Spiritus S. spiritus rectus, spiritus dulcis, spiritus principalis: quicquid in hoc seculo nequam videtur difficile, & angustum; leve factum, & latum. S. Bernardus f. 3. in Ascens. Dom.

Dulcissimum quiddam in Deo Spiritus S. est. Est benignitas Dei, & idem ipse Deus. Proinde, si celebramus Sanctorum solennia; quanto magis ejus, à quo habuerunt, ut sancti essent, quotquot fuerunt sancti. Idem s. i. in festo Pent.

§. III.

S. Spiritus amor, bonitas, liberalitas, in nos.

Ex Veteri.

Spiritus Dei ferebatur super aquas. Gen. 1. 2. Quid putamus esse hunc spiritum? nisi bonitatem, amorem, Dei. Hic nempe ferebatur super aquas, nihilominus & super aridam, quæ sub aquis latebrat. Quia videlicet magno super creaturam suam Creator affectu ducebatur: ut, quia non poterat esse, quod ipse creaverat; tales ex ea faceret formas, in quibus Creatori conjungeretur, conviveretque. Rupertus Abb. l. 1. c. 7. in Gen. Priusquam Mundi creaturam ornari ceptum esset, & *Spiritus Dei*, inquit Scriptura, *ferebatur super aquas*, & exinde, sepius ornati expleto, *requievit Deus*, ait, *ab universo opere.* Gen. 2. 2. videlicet, quod illam efficaciter creaturam in opere actus suis esset affectus, super quam requiesceret Spiritus ejus; qualem facere, vel invenire, gestiens, antè *ferebatur super aquas*. S. Rupertus l. 1. in Gen. c. 1.

Veneruntque duo Angeli. Gen. 19. 1. Duo scilicet, qui ab Abrahamo recesserunt, tertio cum ipso remanente. Symbolicè: Angelus unus è tribus, representans Deum Patrem, manserat cum Abraham; ut ejus domum benedicat, eumque patrem efficeret ad generandum Isaac.

Unde videtur hic Angelus, fuisse medius, & primarius inter tres, puta Michael; qui duos socios, Gabrielem, & Raphaelem misit ad exsecrandam Sodomam Gabriel enim, juxta ethymon suum, est *fortitudo Dei*; puta fortis executor divinæ justitiæ: hicque representat secundam in Trinitate personam. *Raphael* verò videtur esse Angelus, præses castitatis, & ultor incestus: hic representat Spiritum S. qui est tutor, & vindex, castitatis, summusque osor libidinis. Addunt nonnulli: Filio additum Spiritum S. (*neque enim Pater judicat quemquam.* Joan. 5. 22.) quia Deus Pater judicium, & vindictam, bonitate, & clementiâ, quæ appropriatur Spiritui S., temperat, & mitigat. q. d. mitto Filium, ut vos judicet, & perdat: sed addo ei Spiritum S. qui vos invitet ad poenitentiam; quam si capestis, Spiritus S. judicium, & vindictam, Filii silet. Cornelius hic.

Videbant descendentem ignem. 2. Paral. 7. 3. Ignis hic figura Spiritus S. ut ait Lyranus.

Vidi Dominum sedentem &c. Il. 6. 1. Pater, cum omnipotentiam denotet, ostenditur in throno excelsò: at Spiritus S. cum sit amor, descendit; ut suos celestibus donis repleat. Matth. 3. 16. *Vidit Spiritum Dei descendentem sicut columbam.* Sylveira in Joan. 13. q. 8.

Eruñavit cor meum verbum bonum. Pl. 44. 2. Bonum illud verbum, ipsam boni verbi substantiam totâ plenitudine edidit in utero Virginis; & Regi, id est, homini, quem formabat de ejusdem utero Virginis, operâ suâ sic indidit; ut sit & ipse opifex, seu artifex, non dissimilis. Rupertus l. 11. c. 24.

Ego, ego ipse consolabor vos. Il. 51. 12. Non legatus veniet, aut Angelus; sed *ego, ego ipse consolabor vos.* Consolatione propria; quæ nemo alius potest consolari vos. Paracletum, id est, consolatorem ego habeo; Paracletum Spiritum S. ego vobis dabo. S. Rupertus hic.

Effundam spiritum meum super omnem carnem. Joel. 2. 28. Quod dicit *effundam*, abundantem denotat Spiritus donationem: nam hic non ad mensuram Deus dat Spiritum. S. Cyrillus Jerof. Catech. 17. Verbum effusionis ostendit muneris largitatem. V. Beda in Act. 2.

Ex Novo.

Inventa est in utero habens de Spiritu S. Matth. 1. 18. Cur non dicit Mattheus in utero habens de Patre æterno, aut de Filio? sicut dicit de Spiritu S.? R. id æquè verè dicere potuisse: opera enim SSS. Trinitatis ad extra omnibus tribus Personis sunt communia. Sed maluit dicere *de Spiritu S.*: quia sicut potentia appropriatur Patri, Sapientia Filio; ita amor, bonitas, gratia, quæ in Incarnatione maxime elucet, attribuitur Spiritui S. S. Thomas 3. p. q. 32. a. 1. & seq. docet. Tò *de Spiritu S.* significare, ex puro amore Dei, & Spiritus S., sine meritis hominum, peractam esse Verbi Incarnationem. Cornelius hic. *Inventa est &c.* virtute, & operatione Spiritus S.; qui ex purissimis Virginis Sanctissimæ sanguinibus corpus

T t t 3

ia con-
rnem,
quod,
undum
mmo-
a. i.
si non
gi gu-
plare,
n Dei:
e cum
72. 5.

noftis,
& quod
natio-
usc. de

7.

b.

sunt.
ies ab
os, cir-
ab en-
quan-
clesia:
n illis.
ngelo-
pugnæ
nctus,

. Me-
co, ad-
& ten-
ut in
l. 4. in
rator;
63. de
mum
& vi-
oluit.
ro no-
digna-
cungi;
tiam,
retur.

homi-
ncun-
oculis
ium.
stan-
præ-

quod
butas
n, qui
nemi-
m, ex
m vo-
essæ,
I. 19.
easter.
Qui

pus Christi formavit, organizavit, & animâ rationali decoravit. Quæ omnia facta sunt in instanti à tota sup̄beatissima Trinitate: quamvis adscribantur Spiritui S. eò quòd ad misericordiam, bonitatemque Dei pertineat, tanquam effectus ineffabilis clementiæ Dei: clementia autem, & bonitas, appropriantur Spiritui S. Dion. Carthuf. hic.

Sedet à dextris Dei. Marci 16. 19. Maldonatus: animadvertit, in literis sacris, nunquam Spiritum S. sed solum Patrem, & Filium, dici sedere. Patri tribuitur potentia, Filio Sapientia, Spiritui S. Amor. Esti Potentia, & sapientia, valeant quiescere, & sedere; amor minime, sed semper operativus est. Sylveira hic, Didacus Celada in benedict. PP. bened. 4. Spiritus S. qui amor infinitus est, merito nunquam dicitur sedere: magnus enim amor otia sessionis nescit; semper actuosus est, nunquam otiosus. Act. 2. 3. *Seditque supra singulos eorum.*

Spiritu S. replebitur. Luc. 1. 15. Cui adest spiritus gratiæ, nihil deest: & cui spiritus infunditur, magnarum plenitudo virtutum est. S. Ambros. l. 1. c. 1. in Luc.

Mitte Lazarum, ut intingat extremum digiti sui in aquam. Luc. 16. 24. Barradius t. 4. l. 4. c. 7. appellamus Spiritum S. dexteræ Dei digitum. Habet digitus, hac cœlesti aquâ intinctus, vim ad consolandum maximam.

Spiritus, ubi vult, spirat; & vocem ejus audit. Joan. 3. 8. Cur Spiritus Dei magis Spiritus, sive aeris, ac ventis, quàm ignis, & aqua; nomine describitur? ut instruamur, quàm communis velit esse. Nam cœtera elementa, quidem ad unius pertinere dominum possunt; ut dicat, mea est hæc aqua, meus ignis, mea terra: verum, meus est hic ventus; meus aer; nemo verè dicere potest: cum hæc nullius private jurisdictioni subsint. Did. Niff. D. 1. Quadr. §. 6.

Seditque supra singulos eorum. Act. 2. 3. Mirum est, quòd dicatur ignis *sedisse*; cum ejus proprietas sit, semper moveri, & sursum tendere. Quomodo ergo sedet, & est mobilis? Imò, quia cupit sedere, semper movetur: quia valde exoptat quiescere, semper sursum tendit: amor enim Dei nunquam potest esse otiosus, de Ponte in Cant. 1. Exh. 8. §. 4.

Ipsè Spiritus postulat pro nobis. Sc. Rom. 8. 26. Genuinè: Spiritus S. postulat, id est, desideria amicorum suorum, eorumque gemitus, in Consistorio SSS. Trinitatis, quasi Advocatus noster, exponit magnâ instantiâ, pondere, & autoritate: quasi ipse præsit omnibus postulationibus; sitque quasi Præfectus libellorum supplicium nostrorum apud Deum. Cornelius hic.

Nescitis, quia amicitia hujus Mundi inimica est DEI? An putatis, quia inaniter Scriptura dicat, ad invidiam concupiscit Spiritus, qui habitat in vobis; majorem autem dat gratiam. Jacobi 4. 4. §. 6. q. d. ædes animæ nostræ concupiscit Deus, idque ad invidiam, quasi zelò laboraret; quòd sibi tam diviti, & munifico; hospiti non concedatur domus; cujus ille usum largissimè remuneratur; cum demoni semper pateat, qui tam

improbè rependit. Si princeps, unaque e fœce quispiam, eandem sibi domum locatam cuperent; atque ea principi negaretur, addicereturque plebejo: nonne hoc principi gravi probro esset? maxime si hic censum majorem offerat? Animæ domum vult sibi Spiritus S. vult & Spiritus nequam. Et quid homo? demoni eam, cheu! nimis sæpe tradit: cum tamen, ut ait Jacobus, Spiritus S. majorem det gratiam. Did. Niff. D. 2. Pent. §. 5.

Ex Patribus, & aliis.

Spiritus Sanctus omnium viventium anima-quasi sol omnia calefaciens subiecta, omnia nutrit. S. Cyrianus de Spiritu S.

Implet Spiritus S. organum suum; & tanquam fila chordarum tangit digitus Dei corda Sanctorum. S. Ambros. ep. 84. circa finem.

In donis DEI nihil majus est charitate: & nullum majus est donum Dei, quàm Spiritus S. S. Isidorus orig. l. 7. c. 3.

Spiritus S. idcirco in columbæ specie venisse scribitur; ut natura ejus per avem simplicitatis, & innocentia, declaretur. Hæc enim avis corporaliter ipsò felle caret; habens tantum innocentiam, & amorem. Id. ib.

Pretiosum sanè donum est Spiritus Sanctus ille bonus. S. Cyrill. Jerof. Catech. 16.

Spiritus S. illa Paterni cordis benigna vena est; de qua usque ad nos miseratio larga, tanquam flumen inundans, procurrit. Rupertus de div. offic. l. 7. c. 10.

Per Passionem Christi hoc actum est, quòd gratia Paracleti spiritus in nos effusa est: nam si Christus non passus in cœlum ascendisset; profectò iste Spiritus gratiæ, qui per sanguinem ejus peccata remittit, datus non fuisset. S. Rupertus l. 12. in c. 16. Joan.

Per Spiritum S. quem accepimus à Deo, sumus de cœlesti habitatione adipiscendâ certis, sicut per pignus de debito recuperando. S. Thom. Aqu. Opusc. c. 9.

§. IV.

S. Spiritus bonitas, & misericordia, erga peccatores.

Figuræ, Symbola.

Spiritus Dei ferebatur super aquas. Gen. 1. 2. Quia, quocunque fluant homines peccata, semper superfertur Dominus: sicut avicula super nidum, cum pulli ejus rapiuntur clamitans: *tu fornicata es cum amatoribus multis, tamen revertere, dicit Dominus, ego suscipiam te.* Jer. 3. 1. Hugo Card. hic. *Super aquas*: utique super cor nostrum fluidum, & tenebrosum; V. Beda hic.

Emisit columbam. Gen. 8. 8. Ut in Arca Noe columba non defuit, ita nunc quoque Spiritus S. in columbæ specie, non in assumpto corpore, advenit, suoque adventu Dei misericordiam orbi annuntiavit. Victor Antioch. in Evang. S. Marci. 1.

Altare de terra facietis mihi. Ex. 20. 24. Altare, in quo ignis, imago divini Spiritus, non ex auro, imò ne quidem ex lapide; sed ex terra, con-